

РЕШЕНИЕ

№ 7058

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1487** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Б. А. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат Г. С., срещу Решение № 20003858 от 14.01.2022 г., постановено по НАХД № 13253/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав. С решението е потвърден Електронен фиш серия К № 2192450, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Б. А. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Подробни съображения са изложени в депозираната касационна жалба.

Претендира отмяна на постановеното решение и отмяна на атакувания електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който моли решението на СРС да бъде отменено като незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 30.07.2018 г. в 20:36 часа, лек автомобил, марка и модел „Шкода О.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост Б. А. Д., се движил в [населено място], [улица]– Хюндай, с посока от[жк]към [улица], със скорост от 89 км./ч, установена след отчитане на допустимата грешка в полеви условия 3 км/ч. Скоростта на автомобила е засечена с автоматизирано техническо средство 11743с7 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. На посочения пътен участък, максимално разрешена скорост за движение на ППС е била 50 км./ч, въведена с пътен знак В26.

За установеното нарушение е издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2192450, с който на Б. А. Д. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на разпечатка от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа проверка; часови график; удостоверение за одобрен тип средство за измерване; проект за организация на движението на [улица]от[жк]към [улица], в района на № 260, съгласно която в процесния пътен участък максимално разрешената скорост за движение на ППС е била 50 км./ч, въведена с пътен знак В26.

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и като такава е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и

доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон и процесуалния закон – касационни отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

По време на извършване на процесното нарушение – 30.07.2018 г., действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП, допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, видно от приобщените и обсъдени от първоинстанционния съд в мотивите на решението му доказателства - `Протокол за проверка №68-С-И./19.10.2018г. на БИМ. В тази връзка, неоснователни са доводите на касатора в съдебно заседание че нарушението не е заснето от надлежно сертифицирано и работещо автоматизирано техническо средство и че това не е обсъдено от СРС.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. Правилна е преценката на съда за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му, а доводите по този въпрос във жалбата пред РС са неоснователни.

Правилно СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което изложените мотиви не следва да се преповтарят от настоящата касационна инстанция.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло мотивите в оспореното решение относно

наведените с жалбата доводи за изтекла погасителна давност. Правилно съдът е приел ,че обикновената такава е прекъсната, а абсолютната изтича на 30.01.2023 г.

Районният съд е положил дължимата грижа и в унисон с принципа за дирене на обективната истина и служебното начало в наказателния процес/ приложим в първоинстанционното производство/, е изискал допълнителни доказателства досежно точното местоположение на извършеното нарушение и знаковото стопанство. Въз основа на същите, същият правилно е приел нарушението за безспорно установено, както от обективна, така и от субективна страна.

С оглед горното и предвид обхвата на проверката, дължима от настоящата инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Страните не претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. –ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20003858 от 14.01.2022 г., постановено по НАХД № 13253/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.